

ת"פ 42443/04/19 - מדינת ישראל נגד דוראל יוחאי בן שושן

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 42443-04-19 מדינת ישראל נ' בן שושן

בפני בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דוראל יוחאי בן שושן

הנאשם

נוכחים

ב"כ המאשימה עו"ד שירלי ברזילי ועו"ד יעל גבעוני

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד יפתח רפאלי

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 1.7.19 הורשע הנאשם, לפי הודאתו, בעובדות כתב האישום המתוקן באישומים הבאים:

- **באישום הראשון** - בעבירה של אימים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, ובעבירה של חבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

לפי האישום הראשון, בבוקר יום 8.4.19, על רקע חשדה של המתלוננת כי הנאשם וחברתה מנהלים רומן, הגיעה המתלוננת למקום בו שהה הנאשם באותה עת. המתלוננת ניגשה לחלון וצעקה לחברתה לפתוח את הדלת, ומשלא נעתרו לדרישתה, התקשרה המתלוננת לבת זוגו דאז של הנאשם. בהמשך לכך, יצא הנאשם דרך החלון ונמלט. בהמשך, חזר הנאשם, ניגש לרכבה של המתלוננת ובעזרת חפץ ניפץ את שמשות צד הנהג, את מראת הצד וכן ניפץ חור בשמשה הקדמית. בהמשך הגיעה המתלוננת לתחנת המשטרה למסור תלונה שבמהלכה התקשר הנאשם וביקש לשוחח עם החוקר באומרו למתלוננת "**תביאי את המזדיין הזה**". כן אמר הנאשם לחוקר "**בא אלי תמצוץ לי ימזדיין בתחת אני לא מגלה**". בצהרי היום למחרת שלח הנאשם למתלוננת הודעות רבות ביניהן: "**אני עוד יחתוך אותך משטרה לא תמצא אותי וגם את לא שאני ימצא אותך את תדעי מי אני באמת**"; "**מבטיח לך איפה שתעמידי תרכב בעיר יטפלו בו**"; "**עשית טעות את תשלמי הרבה יותר מבטיח לך**". ביום 15.4.19 התקיים עימות בין הנאשם והמתלוננת שבמהלכו אמר

הנאשם למתלוננת בנוכחות החוקרים "אדאג שיזיינו לך את הפנים, לא מתרגש ממשטרה, מבטיח לך תקבל מכות לא משנה ממי, אשלם כסף שיפתחו אותה, אני רוצה לשבת חצי שנה פלוס."
- באישום השני - בעבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, ובעבירה של תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.

לפי האישום השני, במהלך חודש פברואר התגוררו המתלוננת והנאשם יחדיו בדירה. במהלך יכוח ביניהם, דחף הנאשם את המתלוננת אל עבר אקווריום ובו נחש פיתון ונגרם למתלוננת שטף דם. ביום 7.4.19 שלח הנאשם למתלוננת הודעות וביניהן: "אני ישמע תשם שלי בפה שלך עוד פעם אחת סוחר סמים או נרקומן ותראי תצד היפה שלי ראית לא מזמן נישקת אקווריום והיתי עוד נחמד שמרי על הפינה שלך שם ואל תיכנסי לפינות לא נעימות"; "שרפתי בית נשמה וצחקתי" (הכל במקור - א.פ.).

2. לפי הסדר הטיעון, נשלח הנאשם לעריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו, ללא הסכמה עונשית.

תסקיר שירות מבחן

3. שירות המבחן, בתסקירו מיום 20.11.19, ציין כי נעשה ניסיון להשיג את הנאשם טלפונית, ללא הצלחה. בהמשך נקבע לנאשם פגישה ליום 18.11.19, אולם הנאשם מסר כי אינו חש בטוב וביקש לדחות את הפגישה. מכאן התבקשה דחייה לצורך עריכת אבחון.

4. בתסקיר משלים מיום 13.1.20 הוסיף שירות המבחן, כי הנאשם בן 24, גרוש ואב לילד בן 3. הנאשם מתגורר בבית הוריו. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות. בגיל 18 עזב את בית משפחתו ומאז מתגורר אצל נשים עמם מקיים קשרים זוגיים. הנאשם גויס לצבא ושירת שירות חלקי במשך שנתיים וחצי. לאחר מכן החל הנאשם לעבוד בעבודות מזדמנות בשיפוצים והובלות, אולם כיום הוא אינו עובד. לנאשם חובות כספיים רבים בגין הלוואות שלקח מהבנק ובכוונתו לפתוח בהליך פשיטת רגל. בשל סכסוך בין הנאשם וגרושתו, הוא אינו רואה את בנו. בנוסף הנאשם מסרב לפגוש את בנו "במרכז הקשר". אביו בשנות ה-60 לחייו, נשוי בשנית ועובד כרתך, אמו בשנות ה-40 לחייה ועובדת במשק בית. הנאשם מתאר יחסים מורכבים עם הוריו, אולם מאז מעצרו הוא נמצא במעצר בבית הוריו וחש יותר קרבה ופתיחות כלפי אמו. עוד ציין שירות המבחן, כי הנאשם הודה בביצוע העבירות מושא האישום הראשון. כן הודה הנאשם כי איים על המתלוננת כמיוחס באישום השני. לטענתו, לאחר שהמתלוננת תקפה אותו הזיזה כדי לעבור ולא נגרם כל נזק. הנאשם הביע צער על הנזק שנגרם לרכבה של המתלוננת, אולם להערכת שירות המבחן, הדברים שמסר הנאשם נובעים ממחירים אישיים שעליו לשלם ולא מאמפתיה. עוד העריך שירות המבחן, כי הנאשם לא מצליח לבחון לעומק את השלכות התנהגותו על המתלוננת ועל הסביבה. הנאשם תיאר מערכת יחסים מורכבת עם המתלוננת אשר החלה כשנתיים לפני מעצרו. מערכת יחסיהם אופיינה בקנאה, אובססיביות והיעדר אמון הדדי, אשר הובילו לויכוחים, אמירות פוגעניות, מעקב והתחקות של האחד כלפי השנייה בעיקר באמצעות הטלפון הנייד וברשתות חברתיות. הקשר היה רצוף עליות ומורדות ובני הזוג נפרדו וחזרו לסירוגין. להערכת הנאשם, המתלוננת פתחה אובססיביות כלפיו והיא מנסה ליצור עמו קשר ואף עם בנות זוג החדשות. הנאשם מסר, כי בעבר לא היו מקרי אלימות מצדו כלפי המתלוננת, ולטענתו, נקט באלימות באירוע זה על מנת לגרום למתלוננת לעזבו. הנאשם הוסיף, כי הוא צורך אלכוהול באירועים חברתיים בלבד, אולם צורך סמים קלים מגיל 20. הנאשם לא הביע עניין בהפסקת שימוש בסמים ושילובו בטיפול.

המתלוננת מסרה, כי בעבר הנאשם לא נהג כלפיה באלימות, אולם היו אירועים בהם הנאשם התפרץ וזרק חפצים לרצפה. באירוע הנדון המתלוננת הזמינה משטרה בשל חששה כי הנאשם יפגע בה לאחר שהשחית את רכבה. כיום המתלוננת אינה חוששת מפני הנאשם ואינה מעוניינת בחידוש הקשר עמו. מאז מעצרו הנאשם לא יצר עמה

קשר.

להתרשמות שירות המבחן, הנאשם גדל במשפחה מורכבת אשר התקשתה להציב גבולות להתנהגותו. הנאשם מתקשה לנהל מערכות יחסים תקינות ויציבות עם הסביבה. הנאשם חסר גורמי תמיכה משמעותיים בחייו. בנוסף, הנאשם חסר תובנה ואינו רואה פסול בניהול אורח חייו עד כה. להערכת שירות המבחן, הסיכון לביצוע עבירות אלימות נוספות גבוה, וניתן לצמצם סיכון זה רק באמצעות שילובו בטיפול בתחום ההתמכרויות והאלימות במשפחה. עם זאת, הנאשם אינו מעוניין להשתלב בכל סוג של טיפול ולתפיסתו הוא אינו זקוק לשינוי באורחות חייו. לאור עמדותיו הבעייתיות, המשך צריכת סמים וסירוב להשתלב בטיפול, שירות המבחן לא בא המלצה טיפולית ולא המליץ על הארכת המאסר על תנאי.

טענות הצדדים לעונש

5. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של שמירה על שלומה, בטחונה, שלמות גופה של המתלוננת וזכותה לשלוות נפשה. לטענתה, הפגיעה חמורה במיוחד בתוך מסגרת משפחתית המבוססת על יחסי אמון, תלות וקשיי תעסוקה. כן פגע הנאשם בערכים של שמירה על רכושה וקניינה של המתלוננת ומניעת פגיעה בהם.
6. עוד טענה, כי בקביעת מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות: לפי האישום הראשון, הנאשם שלח למתלוננת הודעות מאיימות ובהמשך, תוך זלזול ברכוש ניפץ שמשות רכבה של המתלוננת. בעקבות תלונתה של המתלוננת במשטרה, הנאשם קילל את המתלוננת והחוקר והמשיך לשלוח הודעות מאיימות. לפי האישום השני, הנאשם דחף את המתלוננת וגרם לה לחבלה. כן שלח הנאשם למתלוננת הודעות מאיימות.
7. מכאן טענה, כי ביחס לכל אחד מהאישומים יש לקבוע מתחם הנע בין מאסר קצר, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים.
8. עוד טענה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחמים יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחס לו וחסך בזמן שיפוטי; הנאשם היה עצור מיום 16.4.19 ועד ליום 14.5.19; לחובת הנאשם 2 הרשעות קודמות, האחרונה מיום 9.12.18 בגין איומים והפרת צו הגנה (עת/1), כן לחובת הנאשם מאסר על תנאי בר הפעלה לתקופה של 3 חודשים (עת/2) והתחייבות בשיעור של 3,000 ₪ (עת/3); הנאשם ביצע את העבירות למרות המאסר על תנאי וההתחייבות; בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר "שחור", לפיו הנאשם מודה באופן חלקי בלבד בביצוע העבירות ומתקשה לגלות אמפתיה כלפי המתלוננת. הנאשם צורך סמים ואינו רואה כל פסול בכך, אינו מבין את הנזקים ואינו מוכן להשתלב בטיפול. הנאשם מנהל אורח חיים בעייתי ואינו רואה פסול בכך. מכאן העריך שירות המבחן, כי הסיכון לביצוע עבירות אלימות נוספות גבוה. שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית ולא המליץ על הארכת המאסר על תנאי.
9. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים, להפעיל המאסר על תנאי במצטבר כך שסך הכל יוטל עליו מאסר לתקופה של 11 חודשים. כן עתרה התביעה להפעיל ההתחייבות ולהטיל מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.
10. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי יש לקבוע מתחם ענישה אחד עבור שני האישומים, משום שהאירועים אירעו במועדים סמוכים ובין אותם צדדים.
11. עוד טען, כי בקביעת מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע

העבירות: יחסי הנאשם והמתלוננת נמשכו כשנה בלבד והופסקו עם הגשת התלונה. הנאשם ביצע את העבירות כתוצאה מהגעתה של המתלוננת למקום בו שהה הנאשם לאחר שהמתלוננת חשדה שהוא מנהל קשר עם חברתה. מכאן, כי האחריות לעימות בין הצדדים מוטל על המתלוננת. למעשה, גם המתלוננת נחקרה באזהרה בחשד לתקיפת הנאשם, היא הודתה כי תקפה אותו בכך שמשכה אותו בחולצה, אולם לא הוגש נגדה כתב אישום.

12. לטענתו, בנסיבות אלו, מתחם העונש ההולם את מכלול העבירות מושא כתב האישום, נע בין מאסר על תנאי, התחייבות וצו שירות לתועלת הציבור ובין מאסר קצר שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות.

13. עוד טען, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם בן 24, פזיז ולא מודע עד הסוף לאופן התנהלותו ולמשמעותיות הנובעות מהתנהגות זו. עם זאת, הנאשם אינו עבריין או פורע חוק; כיום, אין עוד קשר בין הנאשם והמתלוננת, אין להם רכוש משותף ולא ילדים משותפים; הנאשם היה עצור מיום 8.4.19 עד ליום 14.5.19, שוחרר למעצר בית מלא ומחודש יולי 2019 התאפשרו לו שעות התאווררות. מכאן, שהנאשם היה נתון בתנאים מגבילים במשך תקופה ממושכת; עברו הפלילי של הנאשם אינו מכביד. לחובתו, הרשעה אחת רלוונטית בעבירות של איומים והפרת צו, בגינה הוטל עליו מאסר על תנאי והתחייבות בלבד; לפי תסקיר שירות המבחן, הנאשם שירת שירות קרבי חלקי ולאחר שחרורו עבד אך צבר חובות כספיים. הנאשם מודה במיוחס לו ומביע צער וחרטה על הנזק שגרם. מאז האירוע, הקשר בין הנאשם והמתלוננת נותק והמתלוננת אינה חוששת מפניו. הנאשם נעדר גורמי תמיכה משמעותיים בחייו ומכאן שהוא אינו פנוי להשתלב בהליך טיפולי. עם זאת, הנאשם חש כי עבר הליך טיפולי במהלך שהותו במעצר בית; נגד המתלוננת לא הוגש כתב אישום; הנאשם לא עבד במשך תקופה ארוכה.

14. עוד טען, כי התביעה עתרה לענישה מחמירה, בלתי מידתית, שאינה הולמת את נסיבות המקרה ואף אינה נתמכת בפסיקה. מכאן, עתר בא כוח הנאשם להארכת המאסר על תנאי ולהטלת מאסר על תנאי בלבד, לצד קנס או פיצוי למתלוננת בשיעור נמוך. לחלופין עתר בא כוח הנאשם להפעיל את המאסר על תנאי בחופף לעונש של מאסר שיוטל ויבוצע בדרך של עבודות שירות.

15. בדברו האחרון מסר הנאשם, כי בדעתו לשתף פעולה עם הממונה על עבודות שירות.

דין והכרעה

האם מדובר באירוע אחד או מספר אירועים?

16. לפי מבחן הקשר ההדוק, יקבע מתחם ענישה אחד לכל העבירות אם נסיבות ביצוע העבירות מלמדות על תוכנית עבריינית אחת, משמע, קיומו של תכנון משותף, שיטתיות בביצוע העבירות, סמיכות זמנים ומקום וקשר בין העבירות (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14); ע"פ 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (13.9.15)).

17. בהחלט מבחן הקשר ההדוק על נסיבות המקרה עולה, כי כל האישומים עניינם בתוכנית אחת. הנאשם ביצע עבירות של איומים, תקיפה וחבלה ברכב כלפי אותה מתלוננת בסמיכות זמנים. האישום הראשון התרחש בימים 8 - 9 אפריל 2019 וביום 15.4.19, ואילו והאישום השני התרחש במועד לא ידוע בחודש פברואר וביום 7.4.2019. משמע, שמדובר במספר התרחשויות עוקבות, במועדים סמוכים, נגד אותה מתלוננת.

18. לפיכך, יש לראות את כל האישומים כאירוע אחד ולקבוע עונש הולם אחד בגין מכלול העבירות מושא כתב האישום.

קביעת מתחם הענישה

19. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.**

20. במעשיו פגע הנאשם בערכים החברתיים של הגנה על בטחונו ושלומו של אדם, לצד הגנה על האוטונומיה של הפרט שלא יופנה נגדו מלל מאיים וכן הגנה על קניינו של אדם. הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מהעבירות מושא כתב האישום היא ברף בינוני. התקיפה אמנם אינה ברף גבוה, אולם האיומים הם ברף גבוה. לצד זאת, אין להתעלם מחלקה של המתלוננת באירוע, לרבות הגעתה למקום בו שהה הנאשם ויצירת עימות מולו. לפי האישום הראשון, הנאשם ניפץ את שמשות רכבה של המתלוננת, ובהמשך, איים עליה עת הגישה תלונה במשטרה. גם למחרת, שלח הנאשם למתלוננת הודעות מאיימות ולאחר מכן שוב איים הנאשם על המתלוננת במהלך עימות במשטרה. לפי האישום השני, במהלך ויכוח דחף הנאשם את המתלוננת וגרם לה שטף דם ובהמשך שלח הנאשם למתלוננת הודעות מאיימות.

21. לפי מדיניות הענישה המקובלת והנהוגת בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים, בנסיבות דומות, מנעד הענישה נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 15 חודשים, עת מדובר בעבירה אחת של איומים. המתחם מתחיל במאסר קצר, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות עת מדובר במספר עבירות איומים ברף גבוה (ראו למשל: עפ"ג (י-ם) 46073-02-18 **אלקרים נ' מדינת ישראל** (12.12.18); עפ"ג (מרכז) 19652-05-17 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.5.17); ת"פ (ק"ג) 66552-01-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (10.2.20); ת"פ (ראשל"צ) 19893-12-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (22.11.16); ת"פ (טב') 33263-09-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (10.12.15)).

22. מדיניות הענישה המקובלת בעבירה של חבלה במזיד ברכב נעה בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות (ראו למשל: רע"פ 6037/15 **צדקה נ' מדינת ישראל** (7.9.15); עפ"ג (מרכז) 21044-02-18 **מדינת ישראל נ' רודבסקי** (7.7.18); ת"פ (י-ם) 928 4-12-16 **מדינת ישראל נ' פחימה** (26.12.18); ת"פ (כ"ס) 56672-05-14 **מדינת ישראל נ' קלימקוביץ** (7.9.16)).

23. לא מצאתי לכלול במתחם פסיקה מחמירה שהגישה התביעה. כך למשל, רע"פ 6464/18 **מורן נ' מדינת ישראל** (14.10.18) - שם כללו הנסיבות לא רק איומים אלא גם תקיפת בת זוג שגרמה חבלה והפרת הוראה חוקית גם האיומים באותו מקרה כללו איום באמצעות כלי נשק. בע"פ 3011/17 **פרץ נ' מדינת ישראל** (31.1.19) מדובר בשורה ארוכה של עבירות אלימות הכוללות, ניסיון לרצח, גרימת חבלה בנסיבות מחמירות, 3 עבירות תקיפה בנסיבות מחמירות, שתי עבירות של איומים, כליאת שווא, החזקת סכין שלא כדין והיזק לרכוש; ברע"פ 7513/12 **מרעי נ' מדינת ישראל** (22.10.12) מדובר היה בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ובנסיבות תקיפה החמורות בהרבה מהמקרה הנדון, לרבות הטחת המתלוננת במיטה, לפיתת צווארה ומכות באמצעות מקל מטאטא עד שנשבר.

24. גם לא מצאתי מקום לכלול במתחם פסיקה מקלה שהגישה ההגנה. כך למשל, בעפ"ג (י-ם) 55137-10-17 **פלוני נ' מדינת ישראל** (18.3.18) מדובר בעבירה של היזק לרכוש ותקיפה בלבד; בעפ"ג

(י-ם) 48495-06-16 פלוני נ' מדינת ישראל (19.1.17) מדובר בעבירה של תקיפת בת זוג ללא עבירות נלוות. הוגשה גם פסיקה נוספת על ידי ההגנה שאינה רלוונטית בשל חומריתה הנסיבות (ראו, למשל: עפ"ג (חי') 27574-02-17 מדינת ישראל נ' אבו עוביד (11.5.17); עפ"ג (י-ם) 46599-01-15 פלוני נ' מדינת ישראל (3.3.15)).

25. לאור צירוף העבירות בשני האישומים, ריבוי עבירות האיומים, לצד תקיפה וחבלה במזיד ברכב, המתחם אינו מתחיל במאסר על תנאי.

26. מכאן, שבנסיבות ביצוע העבירות הכוללות מספר עבירות איומים ברף גבוה לצד תקיפת בת זוג וחבלה במזיד ברכב, מתחם העונש ההולם, בגין שני האישומים יחדיו, נע בין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 16 חודשים, לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם בתוך המתחם

27. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות:

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו; לנאשם חובות כספיים בלתי מבוטלים; הנאשם היה עצור במשך כחודש והוא נתון בתנאים מגבילים לא פשוטים במשך תקופה לא מבוטלת; הנאשם והמתלוננת כבר אינם בקשר;

לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי, הכולל שתי הרשעות, האחרונה משנת 2018 בעבירות של איומים והפרת צו בית משפט שנועד להגן על האדם (עת/1). בגין הרשעה זו תלוי ועומד לחובתו מאסר על תנאי בר הפעלה לתקופה של 3 חודשים (עת/2) והתחייבות ברת הפעלה בסכום של 3,000 ₪ (עת/3); עם זאת, אין מדובר בעבר פלילי מכביד.

מתסקיר שירות המבחן עולות נסיבות חייו המורכבות של הנאשם. להערכת שירות המבחן, הנאשם מתקשה להסתגל למסגרות ולנהל מערכות יחסים תקינות ויציבות. הנאשם נעדר גורמי תמיכה משמעותיים בחייו. עוד עמד שירות המבחן על אורח החיים השולי שמנהל הנאשם, הכולל צריכת סמים מסוג חשיש וגראס מגיל 20, היעדר רצף תעסוקתי וניהול אורח חיים לא יציב. בנוסף, הנאשם מתקשה לבחון לעומק את התנהגותו מול בת זוגו, אינו מבין את חומר התנהגותו ואינו מגלה אמפתיה לפגיעה במתלוננת. להערכת שירות המבחן, הסיכון לביצוע עבירות אלימות בעתיד גבוה, אולם הנאשם מסרב לקחת חלק בכל הליך טיפולי. מכאן, ששירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית ולא בא בהמלצה להאריך את המאסר על תנאי התלוי ועומד נגד הנאשם.

28. באיזון בין מכלול הנסיבות לזכות הנאשם, משמע הודאתו ונסיבות חייו הלא פשוטות, ובין הנסיבות לחובתו, ובעיקר היעדר שיתוף פעולה עם שירות המבחן ועברו הפלילי בעבירות דומות, יש להטיל על הנאשם עונש המצוי מעט מתחת למחצית המתחם.

29. העונש ההולם כולל, אפוא, מאסר, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת. בשל מצבו הכלכלי והיעדר רצף תעסוקתי לא יוטל על הנאשם קנס.

30. בהיעדר הליך שיקומי, אין כל טעם שלא להפעיל את המאסר על תנאי התלוי ועומד נגד הנאשם לתקופה של 3 חודשים מת"פ (ק"ג) 40431-10-18 (עת/2) וכן יש להפעיל את ההתחייבות בסכום של 3,000 ₪ התלויה ועומדת נגדו (עת/3). בשל הודאתו של הנאשם המאסר יופעל חלקו במצטבר וחלקו בחופף לעונש המאסר שיוטל בתיק זה.

31. ביום 19.5.20 הודיע הממונה כי הנאשם לא התייצב בפניו. לבקשת בא כוח הנאשם, נשלח הנאשם שוב

לממונה. בהמשך הוגשה חוות דעת מיום 16.6.20 ממנה עולה, כי לא נמצא לנאשם מקום להשמה בעבודות שירות. הממונה ציין, כי הנאשם אמנם כשיר רפואית ואין גם מניעה מודיעינית, אולם, במהלך הריאיון התרשם הממונה מקושי בעמידה מול גבולות וסמכות והיעדר רתיעה מההליכים המשפטיים. לצד זאת, ממשיך הנאשם לעשות שימוש בסמים ואין לו כוונה להימנע מצריכה. מכאן העריך הממונה, כי הנאשם לא יעמוד בכללים שקבע הממונה ולפיכך, לעמדת הממונה לא ניתן להשים הנאשם בעבודות שירות.

32. התרשמותו של הממונה עולה בקנה אחד עם התרשמותי שלי, כפי שבאה לידי ביטוי בהחלטות מיום 17.2.20 ומיום 27.5.20. התרשמות זו גם מתיישבת עם תסקיר שירות המבחן מיום 15.1.20 המלמד, כי הנאשם סבור שאינו זקוק לשינוי כלשהו בחייו, אינו מתכוון להפסיק את צריכת הסמים ומסרב להשתתף בטיפול. יתר על כן, השימוש של הנאשם בסמים לצד עמדתו, כי אין בכוונתו להפסיק את השימוש - כפי שהובעה הן בפני שירות המבחן והן בפני הממונה - גם היא מלמדת כי הנאשם אינו כשיר לעבודות שירות.

33. בא כוח הנאשם ביקש אמנם לאפשר לנאשם הזמנות נוספת, אולם לא מצאתי לנכון להורות כן בשל ההזדמנויות הרבות שנתנו לנאשם. הנאשם גילה באופן עקבי עמדתו בדבר חוסר שיתוף פעולה עם ההליך המשפטי, ובשלב מסוים, יש לשים לדבר סוף בדרך של מתן גזר דין ומכל מקום אין הצדקה להשים הנאשם במאסר בדרך של עבודות שירות.

סוף דבר

34. לפיכך, **אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

- א. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 16.4.19 ועד יום 14.5.19;
- ב. יופעל המאסר על תנאי מת"פ (ק"ג) 40431-10-18 לתקופה של 3 חודשים, חלקו בחופף וחלקו במצטבר, כך שסך הכל יוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 8 חודשים, בניכוי ימי מעצרו, כאמור;
- ג. תופעל ההתחייבות מת"פ (ק"ג) 40431-10-18 בסכום של 3,000 ₪. הנאשם ישלם את ההתחייבות ב- 6 תשלומים שווים ורצופים, הראשון לא יאוחר מיום 1.8.20 והיתרה עד לאחד לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן;
- ד. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע;
- ה. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון או עבירה של חבלה במזיד ברכב;
- ו. הנאשם ישלם למתלוננת, עדת תביעה מספר 1, פיצויים בסכום של 2,000 ₪. את הפיצויים ישלם ב-5 תשלומים שווים ורצופים, הראשון לא יאוחר מיום 1.8.20 והיתרה עד ל-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, ל' סיוון תש"פ, 22 יוני 2020, במעמד הצדדים.

